

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/894/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112201271
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112201271.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa W. M. F., s.r.o. so sídlom v V., P. 5, IČO XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Z. M., s.r.o., so sídlom v V., P. X proti odporkyni C. M., bytom O., D., 5/XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou Mgr. L. P., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa B., so sídlom v P., X. XX, zastúpeného JUDr. R. U., advokátom so sídlom v F., O.. F. 7, o zaplatenie 527,61 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. júla 2013, č.k. 11 C /110/2012-100, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, do troch dní, na účet právneho zástupcu JUDr. R. U., advokáta so sídlom AK O.. F. 7, F., č.úctu : XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. odporkyni náhradu trov konania nepriznal a vo výroku II. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia vo výške 100,39 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. R. U., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : XXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 527,61 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.06.2012 č. k. 11C/110/2012-86 súd konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu (výrok I.) a navrhovateľovi vrátil časť z už zaplateného súdneho poplatku vo výške 24,87 Eur prostredníctvom daňového úradu po právoplatnosti uznesenia (výrok II.) s tým, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok III.). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.01.2013. Právne vec posúdil podľa § 146 ods. 2 veta prvá, § 151 ods. 1,3 O.s.p., keď v predmetnej právnej veci späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Z obsahu späťvzatia navrhovateľa nevyplývalo, z akého dôvodu zobral svoj podaný návrh späť. Odporkyňa mala vo veci síce plný úspech, ale vzhľadom k tomu, že si žiadne trovy konania neuplatnila a ani nevyčíslila, súd jej náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporkyne vyčíslil trovy konania v podanom odpore voči platobnému rozkazu, pričom žiadal priznať trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb, a to 1/ prevzatie a príprava zastúpenia a 2/ odpor zo dňa 14.03.2012 podľa 10 ods. 1, ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a § 16 ods. 3 Vyhľadky MS SR č. 655/2004 Z.z. v celkovej výške 100,39 Eur vrátane DPH 20 %, ktorej je platiteľom jeho právny zástupca (pri výpočte: 2x tarifná odmena á 34,20 Eur + 2x režijný paušál á 7,63 Eur + DPH 20%). Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, v prípade ak ním podporovaný účastník bol v konaní úspešný. Preto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pričom

vyššie uvedené úkony právnych služieb uznal ako účelne vynaložené na bránenie práva. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú sumu 100,39 Eur s DPH 20%.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,89 Eur. Poukázal na viaceré rozhodnutia slovenských súdov ako aj podanie mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora vo veci podnetu na Najvyššom súde SR dňa 30.5.2013 vo veci nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Konštatoval, že ak sa navrhovateľ zaoberá neúčelnosťou trov vedľajšieho účastníka, pričom vďaka pôsobeniu vedľajšieho účastníka v konaní došlo k procesnému úspechu odporcu, jeho argumentácia sa stáva skutkovo nepresvedčivou. Ak by navrhovateľ nevzal návrh na začatie konania späť, bol by vo veci neúspešný, pretože súd by prihliadal na premlčanie uplatneného nároku pre dôvodne uplatnenú námietku premlčania. Za neodôvodnený dispozičný úkon (späťvzatie žaloby) musí žalobca znášať dôsledky.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporkyňa splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním

návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 527,61 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.06.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Konanie o zaplataenie 527,61 Eur s príslušenstvom bolo uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.06.2012, č.k. 11C/110/2012-86 zastavené. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 25.01.2013. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 100,39 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 19.03.2012 doručil súdu odpor vedľajšieho účastníka, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Pre doplnenie odvolací súd dodáva, že vedľajšiemu účastníkovi by patrila náhrada podľa 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby zo žalovanej sumy 527,61 Eur vo výške 34,86 Eur. Avšak nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil a žiadal priznať za jeden úkon právnej služby sumu vo výške 34,20 Eur, súd prvého stupňa pri výpočte celkovo priznanej sumy náhrady trov právneho zastúpenia 100,39 Eur vychádzal z ním uplatnenej výšky náhrady, a preto nebolo možné priznať náhradu v zmysle zákona, nakoľko nemohol náhradu trov konania zastúpenia vedľajšieho účastníka priznať nad rámec uplatnenej výšky.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 100,39 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2, b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 15.11.2013 + režijný paušál 7,81 Eur + 20 % DPH 3,22 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.